

VIII.

PAS A PAS VERS LA VIDA PLENA EN DÉU

PREGÀRIA INICIAL

Maria es va quedar plorant a fora, al costat mateix del sepulcre. Mentre plorava, s'ajupí per mirar dins el sepulcre i veié dos àngels amb vestit blancs, asseguts al lloc on havia estat posat el cos de Jesús, l'un al cap i l'altre als peus. Ells li diuen:

— Dona, per què plores?

Ella contesta:

— S’han endut el meu Senyor i no sé on l’han posat.

Així que acabà de dir aquestes paraules, es girà enrere i veié Jesús, allà dret, però no sabia que era ell. Jesús li diu:

— Dona, per què plores? Qui busques?

Ella, pensant-se que era l’hortolà, li respon:

— Senyor, si tu te l’has endut, digues-me on l’has posat i jo mateixa me l’enduré.

Jesús li diu:

— Maria!

Ella, girant-se, li diu, en la llengua dels hebreus:

—*Rabbuni!* (que vol dir “Mestre”)

Li diu Jesús:

— Deixa’m, perquè encara no he pujat al meu Pare. Ves a trobar els meus germans i digues-los: “Pujo al meu Pare, que és el vostre Pare, al meu Déu que és el vostre Déu.

Maria Magdalena se’n va anar a anunciar als deixebles: “He vist el Senyor”. També els va explicar el que ell li havia dit.

(Jn 20, 11-18)

PASQUA I TEMPS PASQUAL

La Pasqua és el centre de la nostra fe, de la nostra vida cristiana i de l'any litúrgic. Els cristians celebrem el *pas* de Jesús de la mort a la Vida. La resurrecció de Jesús és la culminació de les promeses messiàniques.

Creiem que Jesús de Natzaret morí a la Creu i Déu Pare l'ha res-suscitat, constituint-lo Senyor de l'univers i de la història. La fe en la resurrecció de Jesús ens mou a l'esperança de la plenitud de vida en el Regne del Pare.

Creiem que Jesús continua viu entre nosaltres, dins del nostre cor i entre els homes i dones del món, creiem que el seu Esperit d'amor ens dona força per intentar seguir el seu Evangeli i ser testimonis de la Bona Notícia: Déu és Pare de tots, i per tant ens hem d'estimar com a germans i posar la nostra petita llavor per anar construint un món més fraternal, just i en pau.

La celebració de la Pasqua de Jesucrist és tan important que genera un temps litúrgic, el Temps pasqual, que dura 50 dies, fins Diumenge de Pentecosta.

Els deixebles van sentir Jesús viu entre ells, amb una Vida nova, la Vida de Déu; es tractà d'una experiència de fe transformadora, que quan Jesús els donà la força del seu Esperit, els feu testimonis de la resurrecció de Jesús. Els deixebles van expressar com van poder la seva fe en la resurrecció de Jesús, fent referència a escenes quotidianes de la vida que havien compartit

amb Jesús; en les narracions evangèliques sempre Jesús parla amb ells, menja, pesca, per donar a entendre que és ell mateix.

LA JOIA D'ALBIRAR LA VIDA PLENA

No podem entendre ni demostrar que existeix una vida més enllà de la mort. Això ho creiem i ens omple de joia esperançada. Potser una forma d'obrir els ulls i el cor a la fe, és establir comparacions amb situacions quotidianes; és el que veiem en aquesta narració, escrita a manera de paràbola:

“Una vegada van ser concebuts en el si d’una mare dos bessons. Van passar les setmanes i els bessons van anar creixent. La seva alegria era desbordant:

— *Digues-me, no creus que és increïble que visquem? No és meravellós ser aquí?*

Els bessons van anar descobrint el seu món. Quan van trobar el cordó que els unia amb la seva mare i a través del qual els arribava l'aliment, van dir, plens de goig:

— *La nostra mare ens estima tant que comparteix amb nosaltres l'aliment i la seva vida!*

Van passar les setmanes, i els mesos. De sobte es van adonar com havien canviat.

— *Què significa això?, va preguntar un d'ells.*

— Això vol dir que aviat no hi cabrem aquí dins. No ens hi podem quedar, haurem de néixer, contestà el germà.

— Jo no vull sortir d'aquí, jo m'hi vull quedar, s'hi està molt bé, replicà el primer.

— Reflexiona; no tenim cap altra sortida. Potser hi ha una altra vida després del naixement, va dir el germà.

— Com pot ser això? —contestà enèrgicament el primer. *Sense el cordó umbilical no hi pot haver vida. A més a més, d'altres han sortit del si matern abans que nosaltres i cap d'ells no ha tornat per dir-nos que després del naixement hi ha una altra vida. No; amb el naixement s'acaba tot. És el final.*

El germà va guardar les paraules de l'altre al seu cor, i va quedar molt preocupat. Pensava: *“Si la vida acaba amb el naixement, quin sentit té aquesta vida aquí? No en té cap. Potser ni tan sols existeix una mare, com sempre hem cregut. Potser només l'hem imaginada, per poder explicar millor la nostra vida aquí”*.

Així, entre dubtes i preguntes, amb molta angoixa, van passar els últims dies dels dos germans dins el si de la mare.

Per fi va arribar el moment del naixement.

Quan els bessons van deixar el seu món, van obrir els ulls i van cridar.

El que van veure va superar els seus millors somnis”.

Paràbola dels dos bessons - Seleccions de Teologia, núm. 152

Tot i que només albirem la Vida plena amb Déu, és motiu d'una gran joia, consol i esperança.

Per entendre l'acció salvadora de Jesucrist ens cal un cor nou, reconèixer que Jesús és el Senyor i contemplar-ho amb els ulls de la fe.

EL COLOR DE LA PASQUA

El color dels ornaments litúrgics de la Pasqua i el temps pasqual és el blanc. El blanc simbolitza la vida, la netedat, la presència de Déu en el nostre cor, en la pregària, en els sagraments, en els germans. Desitgem viure-ho així.

PER A LA REFLEXIÓ

- Sents que Jesús et crida pel teu nom?
- Què significa això per a tu?
- Et sents salvat? Necessitem la salvació de Déu?
- Tens dubtes de fe en Jesús ressuscitat?
- Pregues Déu, demanant-li que et doni o t'augmenti la fe?

PREGÀRIA

Déu i Pare nostre, et demanem
que arribem un dia a la Vida plena del Regne
que el teu Fill Jesucrist
va encetar amb la seva entrega fins a la mort en creu.
Que siguem portadors de vida pels qui tenim a prop nostre.
Que les ferides que els deixebles van veure
en el cos ressuscitat del Senyor Jesús,
ens recordin sempre tantes ferides que pateixen
els nostres germans i germanes,
i ens omplin del desig de fer tot el que estigui a les nostres
mans per curar-les.
Que l'Esperit de Jesús ressuscitat ompli el nostre món,
obri els cors que viuen tancats en l'egoisme,
i infongui en tots els homes i dones del món
una mirada plena de bondat i d'amor com la que Jesús tenia.

CANT

(MD n. 567)

Cantarem, dansarem, cridarem la nostra joia tot arreu.
El Crist ha vençut; ha ressuscitat;
hem estat salvats tots els germans.
Al·leluia!, Al·leluia!
Au, germans, proclamem,
Crist ha vençut, Crist ja no mor.